

Formanden: Jeg skal derefter sætte under Forhandling Forslaget af Udvalgets Fleertal, som gaaer ud paa, at der skal tilføjes en ny § 38, hvilket Forslag findes sidst paa Ændringsforslagslisten. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skylder det ærede Thing Oplysning om Marsagen til, at dette Ændringsforslag først er blevet stillet til 3die Behandling. Den ligger deri, at i en Conference, som Udvalget havde med den ærede Finantsminister, udtalte Ministeren sig paa en Maade, som maatte bringe Udvalget til at troe, at Regjeringen vilde slutte sig til dette Ændringsforslag under den Forudsætning, at Thinget gik ind paa den Fordeling af Indtægterne, som Regjeringen havde foreslaaet. Det var altsaa nødvendigt at afvente, hvorledes Thinget vilde stille sig ligeoverfor denne Fordeling. Efterat Thinget ved 2den Behandling er gaaet ind derpaa, have vi stillet dette Forslag, i det Haab, at Regjeringen vilde slutte sig dertil. Hvad Ændringsforslagets Betydning angaaer, da kan jeg fatte mig i stor Korthed; thi den er overmaade fattelig. Det ærede Thing vil erindre, at hele Finantsloven er bygget paa den Forudsætning, at enhver Landsdeel har sine Finanser affondrede for sig, enhver har sine særlige Indtægter og Udgifter og sin bestemte Andeel i Fællesudgifterne og Indtægterne. For at denne Afsondring skal være fuldstændig, er det nødvendigt, at der ogsaa i Finantsloven optages en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med den Underbalance eller det Overskud, som fremkommer for enhver Landsdeel. Dersom Overskuddet eller Underbalancen skulde være fælles, saa vilde Følgen deraf være, at hele Udsondringen vil blive en fuldkommen Illusion. Denne Paragraph er derfor nødvendig, for at Finantsloven kan faae sit rigtige Udtryk og sin rigtige Fuldstændighed. Dette Ændringsforslag har ogsaa forsaavidt en virkelig praktisk Betydning, som det vilde være muligt, dersom en saadan Bestemmelse ikke blev optagen i Finantsloven, at Regjeringen kunde anvende det Overskud, der fremkom for Kongeriget, til at dække en Underbalance for de andre Lands-

dele, og Følgen deraf vilde igjen være, at de Bepærelser, vi have gjort, og de Indtægter, vi have bevilget, kunde blive anvendte paa en Maade, som ikke stemmede overeens med vore Ønsker, ja, som maaskee endog ligesom var i Strid dermed. For at anføre et Exempel, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at den Mulighed kunde tænkes, at Regjeringen kunde bestride de Udgifter, som vi have nægtet til Krigsministeriet, af de andre Landsdeles Kasser, og igjen dække den Underbalance, som derved maatte fremkomme for de andre Landsdele, ved Kongerigets Overskud. Men en saadan Fremgangsmaade vilde jo gøre vor Behandling af Finantsloven til en fuldstændig Leg. Jeg veed ikke, hvorledes Regjeringen for Dels blikket vil stille sig ligeoverfor dette Ændringsforslag. Jeg har allerede sagt, at Udvalget har stillet det i det Haab, at Regjeringen vil slutte sig til det. Jeg veed ikke, om Regjeringen har forandret sin Anskuelse; men jeg vil meget ønske, at den høitærede Finantsminister, naar han udtaler sig om dette Punct, navnlig bestemt vil udtale sig om, hvorvidt Regjeringen anseer sig for berettiget til at anvende det Overskud, som vor Finantslov fremviser, til dermed at dække en mulig Underbalance for de øvrige Landsdele. Dersom den ærede Minister skulde udtale sig i den Retning, at Regjeringen var berettiget dertil, saa troer jeg, at deri tillige vil indeholdes et soleklart Beviis for Nødvendigheden af, at Thinget optager denne Bestemmelse i Finantsloven.

Finantsministeren: Jeg skal strax begynde med paa det Bestemteste at besvare dette Spørgsmaal benægtende, ligesom jeg ogsaa troer, at det vil fremgaae af hvad jeg allerede paa forskjellige foregaaende Rigsdagsmøder har udtalt, at Regjeringen paa ingen Maade anseer sig berettiget til paa anden Maade end ad Lovgivningsveien at disponere over Noget af de Overskud, som for Kongerigets Vedkommende ere opsamlende, og altsaa etheller over det Overskud, som bliver opsamlet, uden at den danske Rigsdag dertil har meddeelt sin Indvilligelse. Det er ganske rigtigt, at det ærede Udvalg ved den Conference, som jeg